

UVODNA RAZMATRANJA

Problematika planiranja i realizacije investicija spada u esencijalne probleme razvoja svakog društvenog sistema. Investicije su osnovni uslov i sredstvo realizacije razvoja svakog društva i svakog društva i svakog pojedinačnog preduzeća i suština realizacije odgovarajućih planova razvoja.

Da bi realizovalo kontinuelan proces svoga razvoja svako preduzeće mora da investira, da ulaže sopstvena ili/i pozajmljena sredstva, da odlaže moguću potrošnju danas, da bi obezbjedilo sebi novu potrošnju i nova ulaganja sutra. Na taj način je svako preduzeće prinuđeno da akumulira sredstva i da ih investira, jer investiranje predstavlja jedini način realizacije ciljeva razvoja. Investicije predstavljaju neophodnost, jer dalji razvoj svakog preduzeća zavisi od dobrog planiranja i efikasne realizacije investicija, odnosno od efikasnog upravljanja procesom investiranja.

Investiranje predstavlja dio globalnog problema razvoja kao kontinuiranog procesa kojim preduzeće osigurava svoje buduće efikasno poslovanje. Investiranje predstavlja krajnu fazu cjelokupnog procesa razvoja kojom se realizuju planirani razvojni ciljevi, a time i cjelokupan razvoj. Preduzeće najprije vrši definisanje ciljeva razvoja i razvojne politike, zatim izrađuje odgovarajući plan razvoja, nakon čega dolazi investiranje, koje obezbjeđuje realizaciju planiranih razvojnih ciljeva.

Investiranje predstavlja veoma kompleksan proces koji obuhvata veliki broj aktivnosti i veliki broj učesnika. U okviru procesa investiranja kao osnovnog sredstva za realizaciju planiranog razvoja troši se najveći dio finansijskih sredstava namjenjenih planiranju i realizaciji razvoja. Značaj i složenost procesa investiranja nužno nameće potrebu upravljanja ovim procesom kako bi se on na najbolji način realizovao.

Obezbeđenje neprekidnog i neometanog optimalnog finansiranja planiranog investicionog projekta predstavlja osnovni zadatak upravljanja procesom investiranja. To se realizuje kroz pribavljanje finansijskih sredstava koja su potrebna preduzeću; opisivanje finansijskih institucija, instrumenata i usvojenih standarda od kojih, i posredstvom kojih, odnosna sredstva mogu da budu obezbjeđena, kao i na objašnjenje pravnih i finansijskih odnosa koji se formiraju između preduzeća i različitih izvora